

ВИДАВЦЬ
І НАЧАЛЬНИЙ
РЕДАКТОР
Др. Тадей
Кончиньскі

СТРАЖНИЦЯ

АДРЕСА
РЕДАКЦІЇ
АДМІНІСТРАЦІЇ
WARSZAWA,
Nowy-Swiat № 41 m. 27.

Конто поштове № 1877.

УКРАЇНСЬКА

Телеф. 296-40.

Приїзд Чичерина до Варшави.

Найважливішою подією останніх днів є приїзд до Варшави совітського комісара до справ закордонних Чичерина. Сталося це в той момент, коли вирішувється питання про вступ німців до Ліги Народів і про пакт, який закінчить повоєнні суперечки між Німеччиною з одного боку й Францією та Бельгією — з другого, при участі Англії.

Для совітів стало ясним, що коли Німеччина зблизиться з зазначеними державами, то вони

перестануть підтримувати існування совітів, як це робили досі для взаємного постраху. І совіти шукають деінде підтримки, щоб не бути відрізаними від цілого світу. Польща, яка має 1000 кілометрів кордону з совітами може бути страшною для совітів, коли по її боці стануть замірені західні держави. Тому совіти шукають порозуміння з Польщею. З цєю метою й прибув до Варшави Чичерин.

Яке може бути це порозумін-

ня з російським, українським і білоруським урядами совітів і що воно може дати, мусимо собі докладно вяснити.

Можна з певністю сказати, що уряди совітських республік не змінять соціального устрою своїх держав. Ш-й інтернаціонал напевно буде й надалі сидкуватися зруйнувати устрій європейських держав. І тому боротьба з комунізмом, незалежно від порозуміння з совітами, мусить не тільки вестися надалі, але ще

мусить бути зміцнена. Лише після цього можемо балакати про порозуміння з совітами та про користи від нього.

В цьому відношенні можна багато зробити. Перш за все совіти мусять виконати рижський трактат, якого ще не всі пункти виконали. Торговельна умова має велике значіння для торговців як Польщі, так і совітів.

Для совітів є необхідним транзит через Польщу в західні держави, а для Польщі доступ до

Чорного моря. Порозуміння з совітами може притягнути на схід західні капітали, які тепер не пливають сюди через побоювання війни. Торговельні зносини з Київом і іншими містами України можуть дати нам, українцям, великі користи. Наша торговля на східних землях, наш добробут і культура може розвинути. Може бути для нас багато й інших користей.

—):(—

КИТАЙСЬКА РІЗНЯ.

Американські газети повідомляють раз-у-раз про боротьбу різних китайських організацій, що існують у Нью-Йорку і в інших американських містах. В останньому часі різня між китайцями стала масовою.

Отак недавно в Нью-Йоркові забито відомого діяча Ле-Кінг-Інг.

В той день, коли його вбито, з Нью-Йорка вислано таємничі телеграми до різних міст Америки, а вночі після його похорону вибухла війна, першою жертвою якої був член китайського товариства купців у Бостоні.

Не пройшло і двадцяти чотирьох годин, а вже було забито кільканадцять китайців і при тому в містах дуже віддеглих: в Нью-Йорку, Чикаго, Підсбургу і ин.

Від того часу число вбивств усе збільшується, при чому китайці стараються окрити трупи від поліції.

Трудно відгадати, які є причини цих вбивств, бо китайці вміють надзвичайно добре все сховати і додержувати таємниці.

Припускають, що причиною всіх цих вбивств є змагання між двома китайськими організаціями: Сінг-Он-Ленг і Гіп-Сінг. До першої належать купці, бан-

кири. На неї впливає також і та боротьба, яка зараз відбувається в Китаї.

Отже здається, що теперішня кривава війна в Китаї, яку роздмухують московські підпалачі, буде одною з найстрашніших, які коли небудь траплялися.

—оХо—

Кредити для хліборобів.

Про те, скільки держава дає позичок рільникам на підтримку сільського господарства, говорять цифри тих позичок, що мають рільники вернути Державним Банкам в часі від 1 вересня до кінця грудня цього року. Кредити ці виносять: у Державному Рільному Банку 38 мільонів злотих. В Банку Господарства Крайового — 12 міль., в Р.К.О.—10 міль. В Банку Польському — 7 мільонів.

Разом це складає 67 мільонів злотих, причому з цієї суми біля 30 мільонів припадає на великих власників, а решта — на рільників селян. Крім цього, існують спеціальні кредити на підтримку рільництва і промислових рільних закладів, які в одному Банкові Господарства Крайового перевищують 9 міль-

онів. Брак гроша в сільських господарів відчувається через те, що теперешні кредити є короткотермінові і ті, що їх дістають, мусять частинами сплачувати. **Буде це до того часу, доки не вдасться налагодити кредитів довготермінових.** Тоді сільський господар не примушений буде так часто шукати грошей на сплату позичок і буде мати змогу за господарюватися. **В цьому напрямку іде вже робота.**

В той же час вми аються заходи, щоб зробити деякі полегшення хліборобам. **Отак, уже видано розпорядження про відсрочення сплати кредитів у Банку Господарства Крайового і в Банку Рільному.**

Наслідки повені.

Повінь, яку місяць тому пережила Галичина, захопила 14 повітів воевідства Станиславського, 16 пов. Львівського, 1 Тернопільського, 10 Краківського, а всього 51 повіт. Повінь навістила всього 1100 громад, при чому зруйнувала 47.750 господарств, з 238.750 членами родин. Повінь знищила 91.576 гектарів засівів і ушкодила

1599 господарських будинків. Сума шкоди разом оцінена на 23.839.000 злотих, при чому 22.000.000 падають на засіви, а решта па будинки.

Від повені потерпіло в більшій частині українське населення, що заселює повіти Станиславський, Львівський і Тернопільський.

Цьогорічні жнива.

Цьогорічні жнива загалом дуже добрі. Підраховано, що гектар (га) дав: пшениці — 14,6 квінтеля (квінтель—100 кілогр.), ячменя 13,6 квінт., жита 13,8 квінт. вівса 13,4 квінт. Тому загальний збір приблизно вніесе: пшениці 15.939 тисяч, ячменя 16.630 тис. квін., жита 67.765 тис. квін., вівса 34.520 тис. квін. В порівнянні з минулим роком

врожай побільшився для: пше- ниці на 80 проц., ячменя 38 проц., жита 80 проц., вівса 43 проц. Отже в цьому році не загрожує нам ні голод ні брак продуктів.

Урожай картоплі є ще не певний, з огляду на велику кількість дощів, і тому в деяких місцевостях картопля почала гнити.

Дрібні відомости за тиждень.

Вбивство большевицьких дипломатів. Большевицькі дипломати Склянські і Хургін виїхали з Нью-Йорку (Америка) на відпочинок на озеро Лонг-Лейк. Невідомі особи, з метою втопити їх, наїхали моторним човном на їхній човник перевернули його. Склянський Хургін загинули.

Дурно не хочуть читати. Щоб заохотити селян до читання комуністичних газет, московська „Крестьянская Газета" видала кільком своїм передплатникам зимові пальта, костюми, черевки, корови, коні, вівці і т. ин. А вінницький „Червоний Край" навіть обіцяє жниварки, молотилки, кілька пар волів. Та й це не помагає: селяне комуністичних газет навіть і з доплатою читати не хочуть.

Яйце врятувало.

Іван Горбань жив дуже бідно. Поля стільки, що як вийдеш на один кінець, та на другому всі стеблинки порохуєш. Хата стара та крива, як та жебрачка Івасиха: тільки й пильнуй, щоб не розсипалась. А інвентарю всього, що одна корова, одна стара, як світ, кобила та пара поросят. Ні. Жінка Івана, Параска, мала ще кілька курок. Любила вона їх, як

діток, пестила, доглядала. Але найбільш Параска любила свою корівку-лисоху. Й було за що! Коли б не добре серце та добре вимя лисохи, з голоду повмирали б діти Горбуців. Корова була хоч і не велика, але молочна. Тому і дивилися Горбуні на неї, як на єдину свою приятельку та опікунку. І враз сталося нещастя. Лисо-

ха захворіла та й подякувала господарям за ласку.

Плач і лемент наповнили хату Горбунів. Параска роспачала. Іван і світу не бачив. Чим будуть дітей годувати? Звідки він візьме грошей на другу корову? В нього нема ні грошика, а позичити бідоласі хіба хто захоче?

Ходить Іван, як засуджений. А коля раз вернувся з поля — очам своїм не міг повірити: в хліві корова стояла. Протер очі: дійсно корова. Він до жінки: — Чия це корова?

— Наша, — всіхнулася Параска.

І оповіла чоловікові дуже просту історію:

— Я що-дня відклала по одному яйцю на чорний день, а як збереться пару злотих, потайки носила до Почтової Каси Ощадности. Ось за півтора року в мене зібралось коло 50 злотих. Трохи позичила в сусідки Олені — і купила корову. Зрозумів Іван, яке велике діло ощадність і горяче поцілував свою розумну жінку.

—):(—

Охорона лісів. Рада міністрів ухвалила уставу про охорону лісів.

Закриття монастирів у Туреччині. Республіканський турецький уряд рішив замкнути всі магометанські монастирі, яких було кілька тисяч. В монастирях будуть заложені школи.